

Đó là blast của một tu sĩ khi nhận thông tin về Đức Tổng Giám Mục ra đi khỏi Hà Nội,

không chỉ có một người, không chỉ có một giáo xứ mà cả TGP không ai muốn tin điều này.

Tổng giám mục ở Hà Nội nhận ngày căng thẳng

Ngày 26/1/2008 UBND Thành phố Hà Nội ra công văn sắc mùi báo lo các học sinh 5 giờ chiều ngày chủ nhật 27/1/2008 nêu không trỗi dậy Thánh giá và lưu biệt ra khỏi Tòa Khâm sát, thì sẽ “dùng biện pháp mạnh”. Nhận thông tin đó khiến trỗi dậy, dồn dập bay đi, dòng người đổ vào Tòa Khâm sát càng giờ giờ G càng đông, càng nhận nhận p...

Báo lo các học sinh, nhận tâm học sinh tin học Hà Nội bình tĩnh và thời thời lo thời. Bên lĩnh của người Công giáo Hà Nội đã chứng minh trong những giây phút đó mạnh mẽ dũng cảm.

Nhưng, những ngày yên bình này, khi nhận tin vui “TGP Hà Nội có thêm một TGM Phó mới” thì bỗng nhiên lòng người chỗi dậy, chao đảo và một sự buồn bã bao trùm.

Khi nhßng đoàn công an, thißt bß, chó, dùi cui đißu vß đßng oai, giáo dân Hà Nội bình tĩnh mßm cßi đßi đißn. Nhßng khi nhßng thông tin từ Tòa Thánh bay vß đßn Hà Nội, mßi con tim giáo dân thßng thßt và đau đßn.

Hai trßng thái tinh thßn trái ngßng cß vßi hoàn cßnh đó thßt là đißu không thß hiểu u nßu chúng ta chß nhìn vào thßc tß sß vißc mà không nhìn vào sâu tßn lòng tín hßu Hà Nội: Nißm tin.

Đißu gì đã xßy ra? Đißu gì đã thay đßi?

Tß xßa đßn nay, dù sßng đßi chß đß phong kißn bßo tàn bßt đßo hay đßi thßi cßng sßn sßt máu, tinh thßn giáo dân mißn Bắc vßn luôn luôn có sß vßng phßc tuyßt đßi vßi Tòa Thánh Vatican. Dù chßp nhßn đau thßng tù đầy mßt xác, chßa bao giß giáo dân dám nghi ngß mßt hành đßng, mßt quyßt đßnh hay tißng nói từ Vatican và luôn trung thành vßi Giáo hßi Hoàn vũ.

Chßa nói đßn Tòa Thánh mà ß Giáo hßi Việt Nam, mßi đßng bßc, mßi thành phßn thußc “nhà Chúa” đßu đßc tín hßu vßng phßc gßn nhß tuyßt đßi.

Vßy nhßng đßn bißn cß này, lòng ngßng nghi ngß, chao đßo và chán nßn, nhißu tißng nói bßt bình đã đßc nói ra.

Đißu gì đã xßy ra?

Nhßng bißn cß đßn đßp vßi Giáo hßi Việt Nam nhßng năm qua, mà cßc đißm là nhßng vß vißc liên quan đßn tài sßn, đßt đai cũng nhß quyßn từ do tôn giáo cßa giáo dân đã đßy sß vißc lên cao đißm và đßn đßp trßc nhßng hành đßng cßa chß đß cßng sßn vô thßn vßi Giáo hßi Công giáo.

Không phßi bây giß đißu đó mßi có, không phßi nhßng vißc chỉ mßp bây giß mßi xßy ra. Nhßng đã qua rßi thßi ngßi dân chß bißt chßp nhßn và chßu thân phßn cßa con lßa. Họ đã ý thßc đßc nhißu hßn nhß thß, họ đã cßt tißng nói và hành đßng. Nhßng hành đßng, tißng nói cßa họ luôn bám theo đúng luật pháp cßa nhà cßm quyßn. Đó là sß trßng thành trong nhßn thßc cßa ngßi dân đã đßt nhà cßm quyßn vào nhßng tình hußng khó xß và ngày càng đißn bißn phßc tßp, cußi cùng con bài bßo lßc lßi đem ra đißn.

Những bạn nào không làm giáo dân chùn bước và sợ hãi, hãy hiểu hơn những bạn còn lại của những người đi này và ngày càng trở nên thành.

Những những bạn nào đó lại đi tới Giáo hội Công giáo trước mặt bài toán mà xưa nay chưa bao giờ các vị trong Hàng Giáo phẩm, trong Hội đồng Giám mục phải đi tới: “Sẽ hiểu như thế và thông công”, đi đâu mà các giáo dân bình thường ai cũng thấy rằng là đã có và luôn luôn có các vị vàng đáng tôn hào trong Giáo hội.

Đã là người Công giáo, ngay từ khi bắt đầu học những bài kinh thánh như thế, người ta tôn hào với Giáo hội của mình là: Tông truyền, thánh thinh, hiểu như thế và thông công. Chính vì thế khi chúng ta nhìn thấy thiêu hiếp thông, giáo dân bước phải đi tới câu hỏi giữa những người nói và việc làm của các đồng bạn và của ngay cả Hội đồng Giám mục Việt Nam.

Những sự kiện dồn dập giai đoạn vừa qua, giáo dân không muốn thế, các giáo xứ, giáo hội không muốn thế mà bắt đầu từ sự việc hành của bộ máy nhà nước bước giáo dân phải chấp nhận mình niềm tin và sự hi sinh của mình.

Những khi căng thẳng đến nghẹt thở như khi Thánh Giá bị đập tan, bước như cũi, giáo dân bị đánh tấn công, linh mục bị đánh trọng thương... giáo dân đã chấp nhận tình thế can đảm, bắt chấp hy sinh, bắt chấp khó khăn cho cá nhân để ngày đêm đeo bám, vượt qua nỗi sợ hãi của chính mình để bước vào những giá trị của Giáo hội Công giáo.

Đi đâu đó đến các thế giới bị bắt đầu qua mạng truyền thông. Riêng Hội đồng Giám mục vẫn im lặng trong tiếng đã đi ra cho giáo dân câu hỏi: Giữa người nói và việc làm của HĐGMVN có bao nhiêu khoảng cách? Thực chí, có người từ sự ngao ngán bước cách như cái bị bắt đầu từ cái của Tổng thống Việt Nam công hòa rằng: “Hãy xem việc HĐGM làm, đừng nghe lời HĐGMVN nói về sự yêu thương và hiểu thông”.

Chính những lúc đó, giáo dân mong đợi sự can đảm của các mục tử, hãy hành động và phản kháng, yêu thương kính trọng với những mục tử thật thân vì đoàn chiên.

Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt xuất hiện, đáp ứng nhu cầu của giáo dân luôn tin rằng

mình có mặt từ đấng sinh. Chính vì vậy họ đã tin, yêu, mến phục và quy phục tâm hồn họ.

Khi trở thành một biểu tượng niềm tin và sự hy vọng của mọi người, thì dĩ nhiên áp lực với Ngài ngày càng lớn không chỉ từ phía nhà nước, mà cả từ phía giáo dân muốn biết tượng đó ngày càng sáng, cũng như áp lực từ những người chỉ muốn chặn đứng, nếm nhấm mặt kẻ thiên hạ không muốn ai quấy rối giấc ngủ của mình.

Một đòi hỏi áp lực từ chính Thành phố Hà Nội Nguyễn Thế Thảo đưa TGM Giuse Ngô Quang Kiệt ra khỏi Hà Nội để toàn thể giáo dân và những người hiểu biết coi như một trò cười. Bởi điểu trở trêu như thế, là những kẻ đã gây ra những điểu phi lý, trái pháp luật là buộc người công chính phải chấp thuận quy hàng. Quy luật đó đến từ con cũng không thể chấp nhận được.

Với niềm tin, suy nghĩ tin tưởng vào sự thật, sự công bằng và hiểu biết, họ tin rằng chúng có Tòa Thánh nào làm những việc điểu đó. Chúng có HĐGM nào ngăn cản điểu đó và họ yên tâm.

Những rời bỏ cách nào, âm thầm hay công khai, đảng hoàng hay bất minh thì giáo dân không biết những điểu vô lý như thế đó vẫn xảy ra.

“**Đàn chiên phải đi theo bầy, đó là quy định, không phải ân huệ Xin – Cho**”

Tin Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt sự buộc phải ra khỏi Hà Nội đã làm bất cứ giáo dân nào khi hiểu rõ vẫn sẽ cũng sự thật sự. Không phải họ sợ hãi vì họ sợ không được Đức Tổng Giám Mục, đảng viên, không phải vì họ sợ nhà cầm quyền có thể đàn áp họ khi không có Đức Tổng Giám Mục.

Điểu họ sợ nhất là Tòa Thánh đã hành động vì mặt đích gì và tiếng nói của HĐGMVN ở đâu ngay cả trong trường hợp này? Đức Tổng Giám Mục Kiệt là người dấn thân, dấn thân giáo dân, nên giáo dân rất hiểu Ngài và không họ tin rằng “sự khờ” là lý do chính để Ngài phải rời bỏ nhiệm vụ của mình khi mới 58 tuổi.

Không thể có cách nào gì khác hơn là nhấm mặt đích thật mà yêu cầu quái đản của

nhà cầm quyền Hà Nội mà Tòa Thánh đã có quy tđịnh này. Dù có là giáo dân đđo đđc nhđt cũng khó tìm đđđc câu trđl đđi “Thánh ý Chúa” đđ đâu trong viđc này.

Thđi gian qua ngđđđi ta thđy tđ giáo dân, giáo sĩ đđn Thánh giá đã không đđđc HĐGMVN lên tiđng bđo vđ khi bđ bđt công áp bđc vô lý và đđp phá, nhđc mđ. Nay đđn cđ mđt Tđng Giám mđc cũng không đđđc HĐGMVN bđo vđ thì HĐGMVN đang đđnh bđo vđ cái gì? Mđc đích cđa các vđ đang đđnh đđa giáo hđđi đđu?

Nhđng câu hđđi đđ đang đđđc giáo dân Hà Nội đđt ra, và hđ có quyđn đđi hđđi sđ đđp đđng, sđ trđ đđđi cđa Hđđng Giám mđc Viđt Nam, vđn đđđc đđp ra tđ nhđng con ngđđđi “đđn đđ phđc vđ mà không phđđ đđ đđđc phđc vđ”.

Câu chuyđn trong Kinh Thánh, khi Chúa hđđi ông Simđn Phierđ ba đđn và đđu đđđc trđ đđđi rđng “Lạy Chúa, Chúa biđt hđt mđđi viđc, Chúa biđt rđng con yêu Chúa” thì Đđc Chúa Trđđi phán rđng: “Hãy chđn chiđn ta”.

Vđđi các giám mđc và hàng giáo phđm Viđt Nam, câu trđ đđđi đđ không chđ là ba đđn mà phđđđi là rđt nhiđu đđn trong cuđc đđđi cđa mình đđn nay. Và “hđy chđn chiđn ta” đã trđ thành mđnh đđnh.

Đđn chiđn phđđ đđđc chđn, phđđ đđđc bđo vđ “đđ là quyđn chđ không phđđđi là ân huđ Xin- Cho”.

Truyđn thông và sđ xđ lý lúng túng, bđt cđn

Viđc xđ lý cđa HĐGMVN trong các trđđng hđp nêu trên không đđt khoát, không rõ ràng tinh thđn hiđp thông đã làm cho giáo dân bđc xúc, truyđn thông công giáo và nhđt là truyđn thông cđa HĐGMVN đđđi càng làm cho giáo dân Viđt Nam đđt nhiđu câu hđđi nghi ngđ và bđc xúc hđn.

Sau khi nhđng biđn cđ xđy ra vđđi Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý... ngđđđi ta nhđn đđđc sđ “im đđng đđng sđ” tđ HĐGMVN. Đđn khi Thánh Giá Đđng Chiđm bđ trđđt hđ, cđn bđo truyđn thông đđ cđa nhà nđđđđi đđđc thđ xuyên tđđc và bóp méo không thđđng tiđđc. Thđm chí truyđn thông nhà

những còn thông thường “yêu cầu Hội Đồng GMVN phải lên tiếng”. Những tất cả đều vu p ph i b c t ng im l ng t o n n s t t nh ng b c xúc c a m i ng i.

Quá th h n, trang thông tin c a H i đ ng Giám m c c n đ a lên m t bài gi ng d y “lên tiếng hay không lên tiếng” đ v ng v gi i thích thái đ im l ng và bài báo đã có tác đ ng ng c l i là kích thích s chán n n c a giáo dân.

S ki n Đ c T ng Giuse Ngô Quang Kiệt p i r i b nh m s c a mình đã t o n n c n s t. Có l ch a bao gi trong l ch s GHCGVN c n s t tác đ ng mãnh li t n ng n nh v y đ t ng i dân vào nh ng đ n đoán, nh ng l i thì th m khó hi u v vai trò và m c đích c a HĐGMVN. Ai cũng bi t vi c b nh m là c a Tòa Thánh, nh ng ai cũng bi t r ng vai trò c a HĐGMVN trong đó không nh . B ng ch ng là Tòa Thánh đã b nh m ngay Ch t ch HĐGMVN mà không ph i là m t v nào đó không n m trong H i đ ng này, h n nhiên v Ch t ch không th nói là “tôi không đ ng ý mà Tòa Thánh v n quy t đ nh” đ c.

Nh ng nh ng th c m c c a lòng dân cũng đ c đ t trong vòng im l ng bí hi m. Khi nh ng trang thông tin khác đã loan t i nh ng ý ki n, nh ng đòi h i b c xúc c a giáo dân ngày càng gay g t, l ra trang thông tin c a HĐGMVN là n i ng i ta có th tìm hi u đ c s th t và có nh ng l i gi i thích th a đáng thì l i v n l ng im.

R i chính trang này đã không làm hoàn thành nh m v truy n thông gi i thích rõ ràng cho dân Chúa hi u h n, trái l i đã đ a lên bài vi t k t t i nh ng ti ng nói khác ý đã góp ph n t o n n cu c tranh cãi ngay chính trong gia đình giáo h i là đ u hoàn toàn không n n có.

Th m chí ngay c bài ph ng v n Đ c T ng Kiệt, cũng là m t cách làm v ng v ph n truy n thông gây nh u đi u nghi ng . Ng i ta có th liên t ng bài ph ng v n này nh câu chuy n đ a bé ngoan b tr n đồn oan xong b t ph i khoanh tay tr l i câu h i: “Có yêu b không?” khi trong tay b v n c m l m l m ng n roi. Đó là m t ví d thô thi n nh ng có th gi i thích hoàn c nh c a bài ph ng v n này.

Đ u hoàn toàn không n n có đ xu t phát t cách làm vi c và quan ni m coi th ng ng i dân.

Một trang số mới của Giáo hội?

Ngay khi ta biết rõ rằng một mình Đức Tổng Giám mục cũng không thể làm được gì nếu không đòi dấn ba mình xuống và một ít tài sản. Vì khi được tài, thì việc đòi tài sản của nay đã có bao giờ đòi được. Hàng đoàn người ngày đêm vào thành phố thủ đô khiến tiếng chuông kêu năm cũng vào dịp kỷ niệm một thời.

Nếu Đức Tổng Giám mục có quyền, cũng không thể đưa quân chúng đi biểu tình lấy được tài sản, cũng không hề ăn một phần của mìn nào của quan chức Hà Nội.

Nhưng cái đáng nói hơn, là công cuộc đòi sự thật, công lý của giáo dân và của nhân dân được khai thông. Mà sự thật và công lý, thì họ lại lấy đâu ra để trở trong xã hội này?

Vì thế Đức TGMHN trở thành cái gai, nhất định phải nhổ. Và điều đó đã thành công.

Việc một Tổng Giám mục di chuyển và trí làm việc, từ chức... là bình thường, ngay cả Giáo Hoàng J.P II cũng đã chuyển từ Ba Lan sang Roma để làm việc đó thôi. Nhưng việc ra đi của Đức Tổng Giám mục này đã đưa lại nhiều chuyện sống mới mẻ.

Việc đưa GM Nguyễn Văn Nhơn ra Hà Nội để thay chân Đức Tổng Giám mục là một bước đi mà lòng dân rõ ràng không ủng hộ, trang mạng nuvuongcongly.com đưa tin chỉ sau 12 giờ phát sóng, họ đã thu nhận được hơn 4.500 chữ ký Thể hiện nguyện vọng của Giáo dân Hoàng và Đức Tổng Giám mục xin Ngài quyền đã chấp nhận mình điều đó. (Điều này chưa bao giờ xảy ra trong Giáo hội Việt Nam kể từ 350 năm khi thành lập hai Giáo phận Đàng Trong và Đàng Ngoài đến nay).

Khi họ nhìn thấy biểu tượng của họ không được yêu công lý, đòi hỏi do của mình sẽ bị biến mất. Đó là nỗi đau trong lòng họ.

Trước mặt, GM Nguyễn Văn Nhơn cũng chỉ mới là một TGM Phó được bổ nhiệm, chứ là người giúp việc cho Đức Tổng Giám mục Giuse làm việc theo đúng lòng của mình. Vậy những trong thế chúc

mọi người của Hội đồng GMVN gọi đến tôi nhanh chóng khi nghe được những việc này sẽ “mở ra một trang mới” cho TGPHN. Điều này tôi nên hiểu theo cách nào trong lòng dân. Phải chăng, trang sẽ vẽ qua là trang sẽ xóa xa của Tổng Giáo phận Hà Nội và việc bổ nhiệm mới TGM Phó sẽ tôi nên trang sẽ mới?

Đành rằng một cá nhân trong Giáo hội cũng là một sự thay đổi, nhưng nếu vậy một đứa bé được rửa tội gia nhập giáo hội cũng là cách hội tôi nên một trang sẽ mới cho Giáo hội đó thôi.

Trong những lúc nhậy cảm và căng thẳng, những điều như những này cũng là để tài để giáo dân Hà Nội bàn tán và đoán. Thậm chí có người còn bảo: “Nếu một sự thay đổi theo yêu cầu vô lý của nhà cầm quyền mà lại làm không minh bạch như thế, thì tôi đi theo Tin Lành”.

Giáo hội có chia rẽ hay không qua biến cố này?

Qua những thông tin và những cuộc tranh cãi, những người không của giáo hội Công giáo có dịp rung đùi: “Họ đang đánh nhau và sẽ suy yếu”. Những người đã nhận ra và quá vui vẻ trong quan niệm đó. Giáo hội vẫn vậy, vẫn tồn tại như chính nó đã có. Giáo hội không minh họa nổi trên những lời khen ngợi và giới thiệu. Giáo hội vẫn tồn tại với sự thật, với thực thể những cá nhân hiểu tôi và yêu dấu. Qua mấy nghìn năm, Giáo hội tồn tại dưới sự hướng dẫn quan phòng của Thiên Chúa không bao giờ bị tiêu diệt ngay cả trong những cơn bách hại mà ngày càng phát triển.

Giáo hội vẫn minh mẫn, bởi niềm tin trong mỗi cá nhân Giáo hội là lao động và là điều không thể đi. Có thể có một lúc nào đó một vài cá nhân, một vài hành động để lại những gì không tốt cho những người mới của Giáo hội không được mong muốn trong con mắt mới người. Với những cá nhân đó, chính Chúa chẳng khác đã lên án minh mẫn và chắc chắn: “Những ai làm công cho một trong những kẻ bé nhỏ đang tin Thầy đây phải sa ngã, thì hãy treo cổ nó vào cây mà xô cho chìm xuống đáy biển còn hơn.” (Mt. 18, 6).

Nhưng chính sự nhìn nhận, sám hối và ăn năn của tôi đã là sự thúc đẩy cho Giáo hội phát triển trên tinh thần sự thật, công lý. “Nếu chúng ta nói là mình không có tội thì chúng ta tự lừa dối chính mình và sự thật không có trong ta. Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi mình thì Thiên Chúa là Đấng trung thành và công chính sẽ tha tội cho ta và thanh tẩy ta sạch mọi điều bất chính” (1Ga

1,8-9).

Chính những lúc khó khăn này, Giáo hội từ mọi giáo dân, giáo sĩ và hàng giáo phẩm đã biết nhìn thẳng vào sự thật để đánh giá lại những điều đã được và những điều còn chưa ổn. Khi đã tìm ra nguyên nhân, thì Giáo hội sẽ biết cách từ khước phẫn, sửa chữa để canh tân.

Qua bài này một vấn đề đặt ra buộc chúng ta phải suy nghĩ: Tiếng nói và nguyện vọng của giáo dân. Không chỉ có các nhà lãnh đạo đức tài mà là mọi bất chấp ý kiến, nguyện vọng của nhân dân, mà ngay cả trong giáo hội cũng đã có những nơi, những lúc như thế. Đã đến lúc phải nhìn nhận lại việc này.

Sự phản ứng của lòng dân nói lên một điều: Lòng yêu mến giáo hội và nhiệt thành trong niềm tin vào Thiên Chúa của giáo dân hết sức mạnh mẽ và chắc chắn, không còn thoái ngượng như trước nữa. Nhưng khi giáo hội khó khăn, giáo dân đã bày tỏ và sẵn sàng chung vai gánh vác trách nhiệm. Đó chính là sức mạnh của Giáo hội dựa trên niềm tin và sự hướng dẫn của Chúa Thánh linh.

Giáo hội đã không ngừng nhìn thẳng vào sự thật trong giai đoạn và cần những sai lầm của mình. Giáo Hoàng John Paul II đã là tấm gương sáng khi công khai xin lỗi về những sai lầm đã mắc phải trong quá khứ. Đó là nét vĩ đại và can đảm của Giáo hội vì những bước tiến lên.

Khi Giáo hội sám hối, ăn năn và quy phục tâm sửa chữa những sai lầm của mình, lúc đó Giáo hội sẽ mạnh mẽ hơn, vững vàng hơn trên con đường phát triển.

Phải chăng, đây cũng là một cơ hội tốt để Giáo hội Việt Nam thực sự “Sám hối” theo tinh thần Năm Thánh 2010.

Hà Nội, ngày 27/4/2010

Lạy Chúa, con không hiểu nổi

Tác Giả: J.B Nguy&#n H&#u Vinh
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51
